

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Danmark, deiligst Vang og Vænge

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Danmark, deiligst Vang og Vænge", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/text/gv-1839_622-intro-shoot-idm122.pdf (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Fra fortid til fremtid

Første strofe af det fem strofer lange digt er næsten identisk med førstestrofen fra Laurids Koks "Dannevirkevisen" om den historiske dronning Thyra, som Grundtvig tidligere havde gendigtet (1816, se indledning til denne vise her), og som publikum desuden kendte i Koks version fra flere folkeviseudgaver. Den enkle, folkelige melodi var blevet optegnet af juristen og pædagogen Poul Edvard Rasmussen og blev trykt første gang i 1814, i Abrahamson, Nyerup og Rahbeks folkeviseudgave, *Udvalgte Danske Viser* (1814, bind 5, s. lxxiv). Læs mere om melodien i indledningen til "Dannevirkevisen" her.

Ved at bygge på denne bekendte og populære vise skabte Grundtvig en fædrelandssang, der åbnede publikum for hans budskaber, som både var en opfordring til at hylde og slutte op om det specielt danske og at gøre det uden blodsudgydelse (strofe 5). Ved hjælp af den gennemgående besjæling af landet beskriver Grundtvig Danmark som en kvinde: "Danmark, Perlen iblant Quinder" (str. 2), hvorefter han ubesværet kan glide over i en hyldest til modersmålet, der bør holdes frit for tysk og latinsk indflydelse. Mod slutningen kommer en forsigtig fortale for frihed. Sangen slutter ganske ukonkret her og er dermed politisk ufarlig, stik modsat de øvrige skåler og skåltaler.